

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi Pártbizottsága és a városi tanács lapja

VII. évfolyam — 47. szám

ARA 30 FILLÉR

Szombat, 1957. november 23.

A Hazafias Népfrent jelöltjeire szavaztak a választók

A november 17-én tartott részleges tanácstagválasztás alkalmával, mind a hat városi választókerületben a Hazafias Népfrent jelöltjeire szavaztak az érdekelt kerületek választói. Reméljük, hogy az új tanács tagok jó munkájukkal hozzájárulnak épülő szocialista városunk sok olyan problémájának megoldásához, melyek ma még fennállnak. Legyenek az új tanács tagok választókerületük dolgozói ügyes-bajos dolgainak elvégzésében segítők — a kötelességek teljesítésében példamutatók. Így bizonyítsák be, hogy méltók választóik bizalmára. Legyenek harcoshirdetői a szocializmus mielőbbi megvalósításának, — mint tanács tagok, pártunk és kormányzatunk határozatainak végrehajtói is, az igazságosság és törvényesség betartása mellett.

Ülést tartott a Hazafias Népfrent városi bizottsága

A Hazafias Népfrent városi bizottsága november 13-án tartott ülésén megjelent Gyimesi András elvtárs, a megyei bizottság titkára, valamint a megyei tanács idegenforgalmi hivatalának vezetője, dr. Zákonyi Ferenc elvtárs is. Gyimesi elvtárs a párthatározat tükrében tartott beszámolót a népfrent munkájának fontosságáról, míg Zákonyi elvtárs a több, mint 400 éves Mátvás vár történelmi jelentőségét méltatta azzal, hogy a jövő évben kormányzatunk lehetővé tette a vár részbeni helyreállítását, legalább is fedél alá való

juttatás által, hogy így a további pusztulástól megóvassék. Ezen a gyűlésen történt az elnökség tagjainak kiegészítése is. Ezen túlmenően a megjelentek lelkes hangú ígéretet is tettek, hogy munkájukkal elősegítik épülő szocialista városunk mielőbbi rendezését, szépítését és mindazt, ami szükséges, hogy dolgozóink munkájuk után itt jól érezzék magukat. Ennek érdekében ők maguk is segítenek megvalósítani mindazt, amit a Hazafias Népfrent közös összefogással maga elé tűzött.

Dicséret

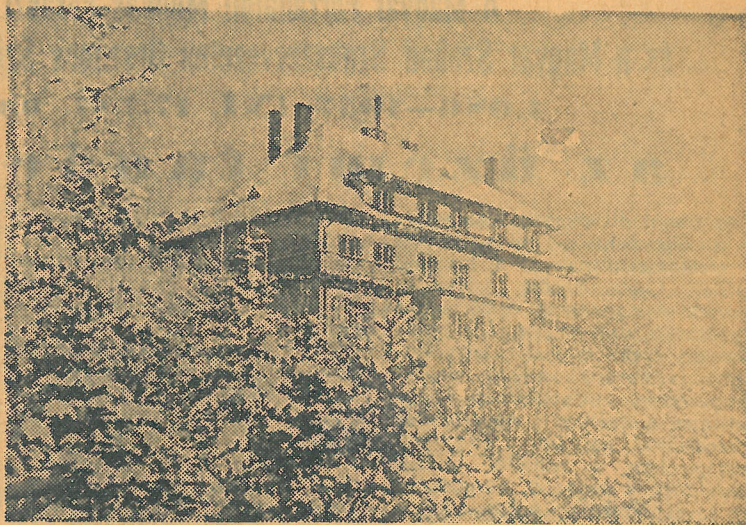
Megdicsérjük Simon Jánost, aki a Várpalota—Pét közötti kötélpálya várpalotai feladói állomásán dolgozik. Felelősségteljes és lelkiismeretes munkája közben észrevette, hogy az egyik csille függőszára eltört. Ezt megerősítve, üresen küldte vissza Pétre, hogy ott a forgalomból kiiktassák. Eberségével megakadályozta, hogy a kötélpályán üzemzavar álljon elő, mely veszélyezteteti a péti üzem termelését.

Simon elvtárs figyelmes munkája nyomán a kötélpálya folyamatosan végezte a szállítást.

Van bőven ajándéktárgy

Aki nap, mint nap megfordult a pétfürdői Népboltban, szembe ötlött az a sok játék, hanglemez és ajándéktárgy, amelyet az üzletben lehet vásárolni. A bolt dolgozói a karácsonyi vásárlásra készülnek. Nagy választék van a különböző játékokban, pipercikkekben, rádió és hanglemezekben. A bolt dolgozói szeretnék, ha a vásárlók igényeit minden tekintetben kielégíthetnék.

A ruházati boltba is érdemes betekinteni. Itt a télre készülnek fel. Bő a választék a férfi és női télikabátokban, férfi öltönyökben, nylon-puloverekben, harisnyákban kötött árukban és a szövetek között is.

A szkalkai szálloda télen

Előnyt szereztek a havi tervben

A Péti Nitrogénművek dolgozói az elmúlt héten tovább növelték havi termelési eredményeiket. Az egy hét eredményét értékelve, tervtúlteljesítésről adhatnak számot. Dicséretre méltó munkát végeztek ezúttal is a savgyár, az ammoniagyár és a pétisó üzem dolgozói. A savgyár

116,8, az ammoniagyár 103,1, a pétisó 104,1 százalékkal áll az esedékes havi terv teljesítésével.

De nem szabad megfeledkezni az oxigén- és a gázgyár dolgozóiról sem. Az elmúlt napok átmeneti oxigénhiányát megszüntetve, ismét biztosítják a vállalat tervteljesítését.

Kényelmes otthon 48 családnak

A 26-os Építőipari Vállalat dolgozói több és jobb munkával készültek november 7-e méltó megünneplésére. Vállalták, hogy 48 lakást december 31-e helyett november 7-én átadnak rendeltetésnek. Ez a munka nemcsak azért dicséretre méltó, mert eleget tettek a vállalásnak, hanem azért is,

mert nagy örömet szereztek 48 családnak azzal, hogy ebből jutottak otthonhoz. A 48 lakás, amelyet az elmúlt héten adtak át, az eddigieknél sokkal szebb és jobb kivitelűt mutat. Nem külsőleg, mert kívülről még nincsenek bevakolva az épületek, de a belső munkálatok, a szobák festése stb. mindenki meglepedését váltotta ki. Talán csak az kifogásolható, hogy a tűzhelyek fölött kissé keskeny a csempe, de ettől a kis hibától eltekintve, a dolgozók kényelmét szolgálják az újonnan átadott lakások.

A szorgalmas munka az ünnep után sem lanyhult. Serényen szorgoskodnak az újabb lakások építésén. A híres Adameczky Lőrinc kőműves brigádja és a Labodits segédművek brigádja, ismét a határidő csökkentésén szorgoskodnak. A T. VII-es, T. VIII-as, T. IX-es, T. X-es épületet ugyancsak december 31-ig kellene befejezni, de december 5-e és 10-e-ére végezni akarnak a kőműves munkákkal. A Neumann és a Tóth kőműves brigád a T. XIX-es épületen tevékenykedik. A belső pucolásokat végzik, ezt az épületet december 31-e helyett december 3-án szeretnék átadni. Ezzel az épülettel újabb 39 család jut otthonhoz. A kőműves-brigádokat a Komáromi segédművek-brigád szolgálja ki. A kőművesek között találni meg az ipari tanulókat is, 24 kőműves tanuló sajátítja el a híres szakemberektől a szakma fortélyát, mesterségét. Eppen úgy dolgoznak, mint a segédek, az idősebb szakemberek úgy vélekednek a fiatalokról, hogy jó szakemberek lesznek. Túltesznek az eddig végzett építőipari tanulókon. Valamennyien szeretik szakmájukat, s ebben is akarnak tovább dolgozni.

Az új otthonok, amelyeket nemrég adtak át, kívülről nincsenek bevakolva, de az erkélyrácsokat felrakták az építők, hogy a gyermekeket védjék. A külső homlokzat bevakolására csak a tavasszal kerül sor. Azért igyekeznek a munkákkal, hogy a kitűzött határidő alatt elkészítsék az épületeket, mert december 20-ig a mostani félben lévő épületeket is át akarják adni és ezzel a 26-os Építőipari Vállalat Várpalotán a lakásépítkezési munkálatait be is fejezi.

A. M.

Bányatérkép — bányaművelés

Eddig azt hittem, hogy aki jól kezeli a csákányt és egész nap emelgetni tudja a szivlapátot, aki szivlapátot rak be, az már kész bányász. En ezt már miná megpróbáltam, de mégis mindig azt láttam, hogy lent a bányában fúrnak, fejtnek, ácsolnak. Arra sohse gondoltam, hogy m. n. de meghatáro: ott terv szerint történik. Láttam már bányatérképeket is, de nem szíjjellem bevallani, hogy úgy álltam előttem, mint borjú az új kapu előtt.

Egyszer mégis csak látni kell a térkép és a lent folyó munka közötti összefüggést. Kerestem hát egy vezető, aki elmondja nekem, mi is a bányászkodás.

Amíg a kas lefelé haladt a Ferencbányán, nemigen szóltunk egymáshoz. — Na nézze! Most a tengerszint fölött 45 méternyire vagyunk. Itt egy csapásvágonat haladtunk végig, majd eltérünk egy lejtős útvonal felé. — Ez az 1-es segéd-ereszke — mondta nekem. Azt láttam, hogy egy ereszkében haladtunk lefelé, de hogy mi célt szolgál, mindeddig nem tudtam.

— A bánya művelése úgy történik — mondta még lefelé haladtunk —, hogy általában két vágotat hajtának a levegő biztosítás céljából. — Megerkeztünk egy ajtókkal elzárt részhez, az ajtó fölött egy tábla figyelmeztet. „Dohányzás és nyílt láng használata tilos! Sújtólégyvesztély.” Itt még elszivtuk az utolsó cigarettát és amint Géza bácsi mondja, most egy magasságból vagyunk a tengerszinttel. Tovább haladtunk lefelé. A mínusz 11-es szintig. Egy rövid összekötő vágonon az 1-es főereszkébe értünk, innen a mínusz 16-as szintig csapásmenti összekötő vágonon az alsópadi főlégszikkóba. Nem láttam benne semmi érdekességet. Eppen olyan, mint a többi bánya, ácsolatok, vasúti sínek a

csillészállításához, majd másutt gumiszállítószalag, vagy úgynevezett vitla. Ez egyik sem új nekem. Csak éppen a jelentőségét nem ismerlem.

A lsópadi fejtés. Mi ennek az érdekessége? Az, hogy még hosszú, hosszú időre elegendő szénvagyont van az eddig leművelt területek alatt, amit kár lenne a bányában hagyni. Leértünk a mínusz 39-es szintre. Ezen a szinten van a most épülő transzformátor kamra. Érdekes itt megállni egy rövid időre. A multkoriban sokat hallottam egy fűrlőnykról. Itt találkoztam vele. Kábelek vezetnek le a fűrlőnykon keresztül, mintegy 5000 volt áram erősséggel, szépen kifalazott kamrába, ahol hatalmas áramátalakító gépek, úgynevezett transzformátorok redukálják az áramot. Ez a berendezés szolgálja majd az egész alsópadi szállítást, levegőellátást, és minden gépi berendezés energiaellátását. Nem messze van a diszpécserkamra, a mentő-folyosó és az alsópadi 1. főszállító gépiberendezés. Találtunk itt egy kis aknát, ebben függ majd a kötélfeszítő súlykosár és ez a kis akna egyben szellőző nyílást is jelent. Tovább megyünk. Elerünk egy 320 méteres gumiszállító szalaghoz, amelyik egy elővágásról szállít, ennek a végén van az alsópadi front előkészítése. Tovább megyünk. A vágot egyszerre kiszélesedik, az 53-as csapat dolgozik itt. Egy főlegvágatot szélesítenek TH gyűrűs biztosítással. Ez a munkahely, ha elkészül, a közeli munkahelyek fakészletének tárolására szolgál. Itt találkoztunk Jakab elvtárral, a Ferencmező gépészeti vezetőjével. Ők szerelik a trafókamrákat és azt is megtudjuk, hogy november 7. tiszteletére vállalták a transzformátor gépi berendezéseinek december 5-i üzembe állítását. De már most vasárnap, 24-én próbáuzemelését hajtanak végre. — Van nekünk egy gépiüzemünk is, miért nem ők végzik? — kérdez-

tem. — Mert így hamarabb elkészül, pénzben és időben 50 százalék megtakarítást jelent — hangzott a válasz. — Ez körülbelül 5000 forintot jelent. — Miért van minderre szükség? — kérdeztem tovább. — A jelenlegi berendezés túlterhelt, ennél fogva nem biztonságos. Ha az egyes nagyobb munkahelyekre vezetőnk tápkábelét, több mint 1000 méterre lenne szükségünk. A nagy távolságon nagy a meghibásodási valószínűség.

Most már kezdem érteni, mit mutat a térkép. Tehát, amit itt láttam, az egyik nagyfontosságú a trafókamra, a végtelen közelü vitlakamra, a különböző helyeken, a front kaparószalagok üzemeltetésére, innen indul az energia, négy frontszárny van előkészítés alatt, három szállítóvágatot a szén mintegy 350 méternyire kerül a csillébe. Ezek viszik a skyp-aknához 1000—4000 méter szállítási vonalon. A Skyp-bányabeli rakodónál körbuktatóba ürítenek, egyszerre két oszillé. A tárolótér (Skyp-táska) 8 csille befogadására alkalmas. A Skyp-bődön leérkezése után, sűrített levegővel működtetett automata ürítőberendezés a taska tartalmát a bődönbe üríti. A Skyp-rendszerrel naponta 250—300 vagon szenet lehet a külszínre szállítani. Azt is megtudtam, hogy ez a Skyp-berendezés az első Magyarországon, a felszabadulás óta már több helyen alkalmazzák. Amerre mentünk, mindenütt villanyvilágítást, biztonsági lámpát láttam a munkahelyeken. Azt mondják a bányászok, hogy sokkal biztonságosabban mozognak, jobb munkakörülmények dolgoznak a villanyvilágított munkahelyeken.

Valamikor úgy képzeltem, hogy az elővágások mindegyikében tömegtermelőhelyek előkészítést szolgálja. Itt azonban mással találkoztam. Vannak vágotok, ame-

lyek a kihajtás során ugyan szenet adnak, de fenntartják őket, a bánya szellőztetése céljából. Aztán találunk egy másik elővágást, ahol több napi robbanóanyag tartályokat fognak tárolni. Érdekes, hogy ennek a kamrának a szellőztetésére is igen nagy gondot fordítanak. A bányaművelés közben általában arra irányul a törekvés, hogy a vágotokat szénben képezze ki, pl. irányvágatot, szállítóvágatot, leghid. De ahol a vágot természet megkívánja, ott fedőkőzetben is kihajtásokat kell az üzemek csak a legszükségesebb esetben alkalmazni, hiszen a főcél a széntermelés.

Még valamit az alsópadi művelésről. Ezek a munkahelyek általában vízsek, hiszen a felsőpadon összegyűlt víz utat keres magának, és itt lecsurog.

Tapasztalatokkal gazdagodva, ott folytattam, ahol elkezdtem. Újra a térkép felé hajoltunk, egy percig sem álltam, hogy most már tökéletesen ismerem a bányaművelést. De a térképen sorra megtaláltam azokat a munkahelyeket, amelyeket odalent végig „csavarogtunk” és mindehhez még csak egyet fűzők. Igen fontos a bányaművelésben a megbízható térképek készítése, hiszen ezen a térképen nemcsak a jelen és a holnap, hanem a holnapután is rajta van. Tizenhárom évi bányaművelési program térképét áttam a Ferenc-bánya mérnökségén. Idefontól vonalak jelzik azt az eleven termelőmunkát, ami lent a föld alatt folyik. Most nem volt zárandékom beszélni az emberekről. Ezek a tervek, ezek a munkák és munkahelyek, amelyeket végigjárunk, az emberek, a bányászok nehéz munkájának eredményei. Tisztelet becsület mindazoknak, akik ezt nagyszerű munkát alkották.